

Ondřej Petrlík

MÁM TĚ POD KŮŽÍ

• 24. 6. – 22. 8. 2011 •

Foto Jan Adamec

Mnohé z vás patrně zmátla fotografie, která byla na pozvánce na malířskou výstavu Ondřeje Petrlíka. Za chvíli se však dočtete, že to nebylo samoúčelem a má to hlubší smysl.

Ondřejovu první výstavou v Pardubicích byly v dubnu 2009 „Čerstvě zhotovené bytůstky“, kterou jsme připravili také spolu pro Klub 29. Pokračujeme v této spolupráci a představujeme vám nyní jeho nové práce. Barevnost Ondřejových pláten a jejich malířské provedení působí často dojmem jako by byla namalována v jednom zátahu a nebylo k nim dále co dodat. Přesto cesta k tomuto výslednému dojmu je daleko komplikovanější, než se zdá. Obrazy jsou malovány z paměti bez konkrétní předlohy, často jim předchází řada drobných skic. Základem obrazu je pak obvykle kresba. Čára je podkladem, ze kterého vychází při nanášení barev. Někdy udělá ze zamýšleného formátu výřez. A to doslova tak, že z rozdělaného plátna prostě vyřízne část, kterou považuje za klíčovou.

Náměty pláten jsou často figurální a Ondřej se tak hlásí k jedné z malířských tradic. Nikterak ho neznepokojuje několik desetiletí staré prohlášení umělecké avantgardy, že závěsný obraz je mrtev. Díváme-li se na vystavené malby, máme naopak neodbytný dojem, že obrazy vznikají s živelnou energií a ani nemůžeme přehlédnout, že neoddělitelnou částí obrazů je jejich obsah nebo lépe řečeno sdělení.

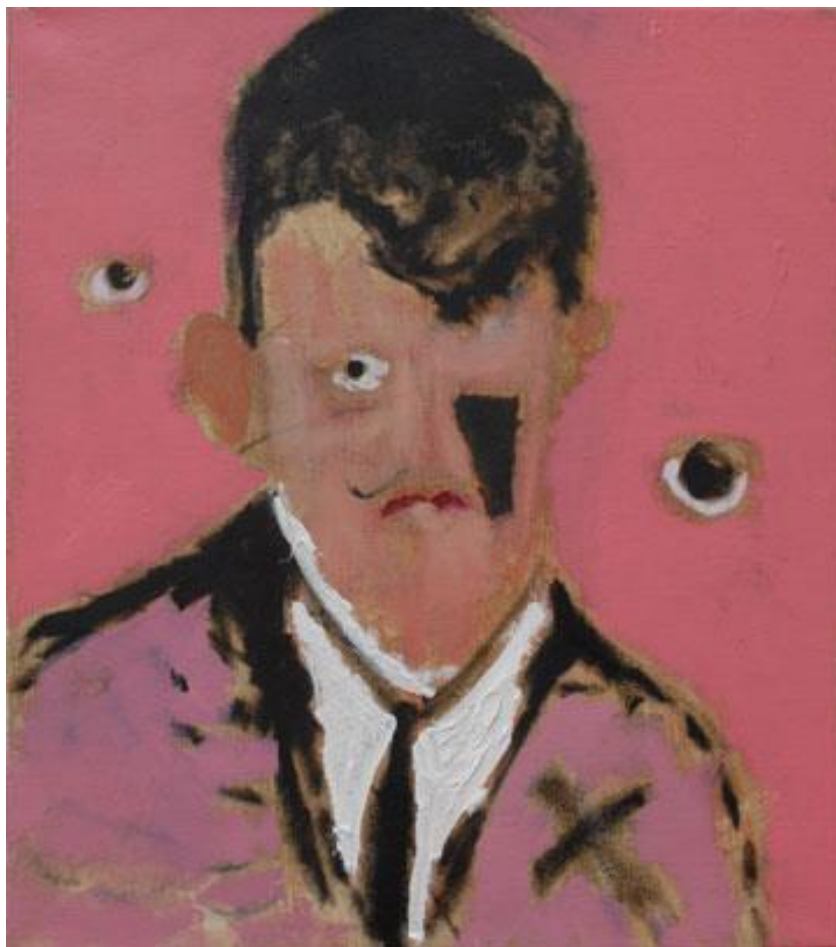
Nechybí tu ani rysy lehké ironie a absurdity. Nehledejme však v obrazech literární příběh, ale raději se soustředíme na volné asociace a tok svých představ. Ty nás snáz přivedou k jejich pochopení. Lebka do každé domácnosti není reklamní slogan, ale způsob jak pojmenovat nevyhnutelnou přítomnost smrti v každé rodině. I nevinně vyhlížející obraz Zahrada je v druhém plánu zalidněn tvářemi, které neevokují zrovna idylické představy. Spíš si položíme otázku, jestli to nejsou negativní otisky Munchova Křiku. Ostatně sám Ondřej bez rozpaků připouští, že jeho vzpomínky na malířskou rodinu se do obrazů občas promítají. Přirozeně svou rodinou v tomto případě myslí pro něj vzrušující a inspirativní osobnosti jako byli v Čechách například Alén Diviš, František Tichý, ale také německé expresionisty z počátku 20. století i nové německé expresionisty z druhé poloviny 20. století a mnoho dalších.

Na této výstavě naleznete také v poslední době mediálně proslulé Koňské obrazy, kterým se alespoň ve skicách Ondřej v poslední době často věnuje. Při práci na těchto studiích došel k pozoruhodnému objevu. Zjistil totiž, že zakladatelem dostihového sportu byl bratranec Franka Sinatry, jehož jedinou dochovanou fotografickou podobu jsme použili na pozvánce na tuto výstavu. Smrt Sinatrova bratrance z rukou Mafie se ale také stala předlohou pro jeden ze zde vystavených obrazů a jednu asambláž. Zatímco asambláž evokuje bratrancovu zálibu v koních a dostihovém sportu, obraz je připomínkou posledních bratrancových slov, která následně cynický Frank použil pro název svého songu a my pro název dnešní výstavy - mám tě pod kůží...

Jan Adamec

Mám tě pod kůží (asamabláž)

Bratranec Franka Sinatry (olej na plátně)

Ondřej Petrlík se narodil 17. 8. 1989 ve Šternberku

Studium:

2005 – 2009 Střední škola Informatiky a ekonomie, Pardubice

2009 AVU (Akademie Výtvarných Umění v Praze), at. Malba II (V.Skrepl)

Výstavy:

2009 Čerstvě zhotovené bytůstky – obrazy , Klub 29, Pardubice

2010 0 0 - Obrazy, Židovský dvojdomek Heřmanův Městec

2011 Prostředek úsměvů - Pardubice galerie 20 metrů podzemí

2011 Za hřbety knih které jsem nečetla - Praha Letohrádek Hvězda

2011 Nikdo se neptá - Pardubice ŠTĚPÁN DÓM

2011 Síla tří - Praha GAVU